

Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum
0107 Oslo

Deres ref.:
12/3513
610.1

Vår ref.:
Fs1231/hko

Dato:
9. oktober 2012

Forslag til endring av regnskapsførerforskriften

Det vises til Finanstilsynets brev av 29. juni 2012 med forslag til endring av regnskapsførerforskriften, nærmere bestemt utdannings- og praksiskravet for å bli autorisert regnskapsfører. Saken er behandlet av NARFs fagutvalg.

Om forslaget til endring av utdanningskravet

I høringen foreslås det å oppheve fordelingen av studiepoeng mellom finansregnskap, skatte- og avgiftsrett og rettslære innenfor gjeldende profileringskrav (60 studiepoeng). Endringsforslaget er begrunnet i at utdanningsinstitusjonene tilpasser studiene sine ulikt og at Finanstilsynet møter utfordringer i å vurdere om utdanningskravet er oppfylt.

Det fremgår at endringen er ment midlertidig inntil det foreligger en egen plan for regnskapsførerutdanning. I så henseende vises det til at Finanstilsynet i april har sendt brev til NRØA (Nasjonalt råd for Økonomisk-Administrativ utdanning) med anmodning om at det fastsettes en anbefalt BØA-plan for regnskapsførerutdanning. NARF er kjent med at NRØA allerede er i gang med slikt arbeid.

Siden endringen kun er av midlertidig karakter er det etter NARFs syn ikke overveiende tilrådelig å endre utdanningskravet nå, ut fra den usikkerhet dette kan skape i markedet – både blant studietilbydere og studenter. Vi har forståelse for de forvaltningsmessige utfordringene som følger av dagens spesifiserte krav. Etter vårt skjønn bør det imidlertid søkes løst på annen måte enn gjennom en kortvarig regelendring. En nærliggende løsning er – hvis mulig – å spille ballen over til utdanningsinstitusjonene for å få dem til å vurdere og utstede bekreftelse på at regnskapsførerforskriftens utdanningskrav er oppfylt.

Om forslaget til endring av praksiskravet

Det foreslås å innføre krav om at minst ett av de to praksisårene skal opparbeides som ansatt i ekstern regnskapsførervirksomhet. Kravet foreslås ikke innført for dem som har praksis fra ekstern revisjon.

NARF er enig i at erfaring fra regnskapsførervirksomhet er en styrke for kompetansebyggingen og at det vil bidra til å gi søkeren best mulig grunnlag og kvalifikasjoner for sin fremtidige yrkesutøvelse som autorisert regnskapsfører. På denne bakgrunn gir vi tilslutning til endringen.

Etter vårt skjønn bør kravet gjøres gjeldende for alle, uavhengig av annen godkjent praksis. Vi ser således ingen gode grunner - verken prinsipielt eller i praksis - til å gjøre unntak med hensyn til revisjonspraksis, snarere tvert i mot. Det er riktig at det er områder innenfor god revisjonsskikk som vil ha overføringsverdi til regnskapsføreryrket. Det er likevel et faktum at både fag/yrke og rolle på mange områder er vesensforskjellig. Dette gjelder ikke minst i forhold til tjenester som gjelder løpende regnskapsføring (bokføring) og den kundekontakten mv. som følger i kjølvannet av det. Ut fra at revisjonsbransjen - etter innføringen av frivillig revisjon - i stadig større grad også beveger seg inn på dette markedet, er det med andre ord like viktig for revisorer som andre å bygge opp kvalifikasjoner på området gjennom et tilstrekkelig praksiskrav i bunn.

Ved å innføre krav om praksis fra regnskapsførervirksomhet blir bransjen utfordret på sin kapasitet til å dekke opp for etterspørselen etter praksisplasser og markedets behov for autoriserte regnskapsførere. Til dette bemerkes at etterspørselen etter arbeidskraft over år har vært betydelig i bransjen. Det er også allmenn forståelse i bransjen for at byråene må ta ansvar for å gi de med nok utdanning tilstrekkelig praksis. Videre, når det gjelder markedets behov, var det i følge Finanstilsynets siste dokumentbaserte tilsyn fra 2010 på daværende tidspunkt 1 722¹ autoriserte regnskapsførere som hadde sitt virke i virksomhet utenfor regnskapsbransjen. Det gir en overdekning på omlag 19 % ut fra et antall på 9 260² autoriserte regnskapsførere totalt. Så vidt vi forstår fins det derimot ingen statistikk på hvor mange som har fått sin autorisasjon med halvparten eller mer av praksisen fra intern regnskapsføring, eventuelt revisjon. Alt i alt, de øvrige momentene tatt i betraktning, er det imidlertid vår vurdering at kapasiteten bør være tilstrekkelig. Dersom erfaringene likevel skulle vise at dette blir et problem, forutsetter vi at Finanstilsynet holder døren åpen for alternative løsninger. En slik løsning kan for eksempel være å innføre en praktisk prøve som sidestilt til praksisåret fra regnskapsførervirksomhet.

Overgangsregler

Finanstilsynet foreslår at endringen i praksiskravet trer i kraft 1. januar 2014. Fristen er tilpasset for å gjøre det mulig å få opparbeidet nødvendig praksis før kravet trer i kraft. Fristen er knapp, men etter vårt skjønn ikke kritisk.

Annet

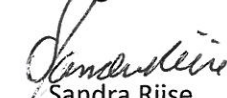
Vi har tidligere, i brev 26. november 2010 (vedlagt), rettet henvendelse til Finanstilsynet med innspill til endringer / klargjøringer av regnskapsførerforskriften knyttet til

1. forståelsen av to årsverk kontra 3 200 timer i forbindelse med praksiskravet, og
2. oppbevaringstiden for etterutdanningsdokumentasjon.

Så vidt vi kan se er nr. 1 ivare tatt i høringsforslaget, gjennom den nye ordlyden i § 1-2. Nr. 2 står imidlertid fortsatt urørt og vi ber om at Finanstilsynet tar innspillet i betraktning i forbindelse med de forestående endringene.

Vennlig hilsen

Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise
Adm.dir.

Hanne Opsahl
Sekretær fagutvalget

¹ Fra [dokumentbasert tilsyn 2010](#), undertekst/fotnote til tabell 2

² Fra [dokumentbasert tilsyn 2010](#), tabell 1.

KOPI

Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum
0107 OSLO

E-post: post@finansstilsynet.no

Deres ref.:

Vår ref.:
FT/hko

Dato:
26. november 2010

KLARGJØRING/ENDRINGSFORSLAG REGNSKAPSFØRERFORSKRIFTEN

Vi viser til konstruktivt og nyttig kontaktmøte 12. november 2011 der vi bl.a. tok opp et par forhold knyttet til konkrete bestemmelser i regnskapsførerregelverket. Som vi ble oppfordret til sendes innspillene skriftlig her.

Praksiskrav for autorisasjon – 2 år / 3.200 timer

Regnskapsførerforskriften § 1-2 første og annet punktum lyder:

”Det kreves to års regnskapspraksis, jf. lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere § 4 første ledd nr. 7. Ett års praksis regnes som 1600 timer. (...)”

Vi er nylig gjort oppmerksom på at Finanstilsynet tolker regelen dit hen at praksisen må være oppebåret over to år dato til dato, og minimum utgjøre 3.200 timer. Jf. mottatt e-post fra dere, 9.november 2010:

”Finanstilsynet har fast praksis for at ordlyden i regnskapsførerloven § 4 første ledd nr 7 tolkes presiserende. Det kreves to års praksis, det vil si to hele år regnet fra dato til dato. Finanstilsynet har lagt til grunn at også det tidligere forvaltningsorganet, Autorisasjonsstyret for regnskapsførere, hadde samme forståelse av regnskapsførerloven.

Regnskapsførerforskriftens angivelse av at ett års praksis regnes som 1600 timer, kommer til anvendelse i tilfeller hvor søker ikke har utført regnskapsføring i full stilling. Det er med andre ord to vilkår som skal være oppfylt; Både kravet til minst to års praksis og kravet til minst 3200 timer. Til orientering gjelder det samme prinsippet for revisorloven § 3-3. Revisor skal ha vært ansatt i tre kalenderår.

Hensynet bak kravet er at erfaring bygges opp over tid og modningsprosessen anses å ha en selvstendig verdi. Oppfyllelse av minstekravet til antall timer anses derfor ikke som tilstrekkelig.”

Vi tar fortolkningen til etterretning. Etter vår mening er det imidlertid ikke åpenbart at den rettslig vil stå seg med den formuleringen bestemmelsen har i dag. Vi har blant annet selv levd i den villfarelse at 3.200 timer-kriteriet slår inn først, uavhengig av om den er oppebåret over to år dato til dato. Dersom Finanstilsynet ønsker å opprettholde sin dato til dato-forståelse mener vi bestemmelsen med fordel bør presiseres/klargjøres, for å unngå tolkningstvil. Som nevnt ser vi ikke bort i fra at Finanstilsynets fortolkning risikerer å falle med den formuleringen regelen har i dag, dersom den blir prøvd rettslig.

Dokumentasjon av etterutdanning - oppbevaringstid

I følge regnskapsførerforskriften § 4-2 skal dokumentasjon av etterutdanning oppbevares i minst 10 år. Oppbevaringstiden er den samme som var gjeldende før 1. juli 2006 da autorisasjon ble gitt for fem år av gangen, hvoretter etterutdanningskravet skulle være dokumentert pr. femte år. Fra 1. juli 2006 er imidlertid etterutdanningskravet gjort rullerende, slik at de påkrevde etterutdanningstimer(77 timer) skal kunne dokumenteres til enhver tid i løpet av de tre foregående kalenderår. Dette er samme "system" som gjelder for revisorene. I revisorlovgivningen er imidlertid oppbevaringstiden for etterutdanningsdokumentasjon seks år, jf. revisorforskriften § 2-2 siste ledd:

"Revisor må oppbevare dokumentasjon som viser at kravet til nødvendig etterutdanning er oppfylt for hvert av de seks foregående kalenderår."

Nå som regnskapsførerordningen har adoptert samme etterutdanningssystem som revisorene ("i løpet av de tre foregående kalenderår") foreligger det med andre ord en ubegrunnet forskjell mellom de to regelverkene. Revisorenes oppbevaringstid er da også mer i samsvar med 3-års systemet. Vi anmoder således om at oppbevaringstiden for regnskapsførers dokumentasjon av sin etterutdanning reduseres til det samme som gjelder for revisorene. Det er ingen grunn til forskjell her, og vi tror heller ikke det er tilsiktet sett hen til det nye etterutdanningskravet for regnskapsførere gjeldende fra 1. juli 2006.

Under kontaktmøtet tok vi også opp daglig leder-kravet i regnskapsførerselskap, som vi mener bør vurderes på nytt – særlig ut fra å være hemmende for friheten til å innhente profesjonell ledelse og som etter vår oppfatning er kritisk for å videreutvikle og løfte regnskapsførerbransjens tjenestetilbud/kvalitet ytterligere. Så vidt vi forsto er Finanstilsynet åpen for å diskutere dette på nytt. Fra vår side vil vi følge opp saken i eget brev senere.

Vennlig hilsen

Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise
Daglig leder

Hanne Opsahl
Leder fag